

Pariisin XII biennaali:

Suuret kissaeläimet Leenan vaikutteiden antajina

★ Mikä on nykytaiteen tila tällä hetkellä? Ovatko nuoret taiteilijat radikaaleja taiteen uudistajia vaiko vanhaan tukeutuvia konservatiiveja? Saako taidenäyttelyssä nauraa? Mm. näihin kysymyksiin saa tiedonhaluinen vastauksen pistäytymällä Tampereella Sara Hildénin taidemuseoon pystytetyssä näyttelyssä.

Taiteen uusi aalto

★ Maamme johtavaan modernin taiteen museoon on saatu heti tuoreeltaan Pariisin XII nuorten biennaali, joka syksyllä oli näytteillä, kuten otsikkokin kertoo, Pariisissa. Merkittävää näyttelyssä on tuoreuden lisäksi se, että museon intendentti Timo

Vuorikoski ja biennaalin Suomen osaston komissaari Paul Osipow pääsivät valitsemaan ensimmäisinä päältä kaikkein edustavinta nuorta taidetta maailman eri kolkilta.

Biennaali antaa hyvän kokonaiskuvan tämän hetken alle 35-vuotiaiden taiteilijoiden pyrkimyksistä & saavutuksista. Pääpaino on ranskalaisella, saksalaisella ja italialaisella taiteella, mutta laaja-alaisuuden takeena ovat esim. sellaiset maat kuin Japani, Chile, Kuuba, Australia ja Yhdysvallat muutamia mainitakseni. Kaikki Pohjoismaat ovat edustettuina, ja Suomesta on mukana viiden taiteilijan teoksia.

Pariisin XII biennaali tuo eteemme nuorta, energistä, värikästä ja uusia uria aukovaa taidetta. Se ei tule jättämään ketään kylmäksi. Se räjähtää näkökenttään kirkkaana ilotulituksena, jossa vanha taiteen arvomaailma näyttää todella harmaalta ja aikansa eläneeltä. Se on myös realistista maail-

mankuvausta, kuten on laita esim. chiläläisen C.A.D.A.-ryhmän valokuva-teoksissa.

Enemmän tai vähemmän hatarin perustein voisi erilaisten ismien alle tietenkin sijoittaa suurimman osan tämänkin näyttelyn teoksista, mutta kokonaisvaltaisesti ottaen on kyse nuoren taiteilijapolven luomasta uudesta aallosta. Sen vuoksi biennaaliin kannattaakin mennä avoimin mielin tutustumaan mitä maailmalla tapahtuu. Jotkut teokset ovat hyvinkin yllättäviä, ja niille saa vapaasti nauraa, sillä eihän taide todellakaan saisi olla kuolemanvakava asia.

Myös videotaidetta

★ Melko uutena taidemuotona on mukana useita videotietoja. Videon mahdollisuuksia ei ole vielä osattu käyttää läheskään täysipainoisesti hyväksi taiteen tunnetuksi tekemisessä. Suomessa videotaitelijoita on vielä

hyvinkin harvassa, mutta he tuntuvat olevan sitäkin innokkaampia tämän välineen suomista uusista mahdollisuuksista. Tämän vuoden biennaalin huomionarvoisimpiin teoksiin kuuluvat eittämättä nämä lähinnä ranskalaisen, australialaisen sekä amerikkalaisen tekemät videot.

Suomalaisista on mukana Martti Aihia neljällä bambusäleistä sidotulla teoksellaan. Marja Kanervo on puolestaan käyttänyt sotkuisissa Tuulikanteleissaan materiaalina enimmäkseen tervan tuoksuista köyttä, ja vaihtelma on kuin katselisi purjelaivan köysistöä rajumyrskyn jäljiltä. Suuret kissaeläimet ovat olleet vaikutteiden antajina joutsenolaisen Leena Luostarisen suurissa tauluissa, kun taas Marika Mäkelä on käyttänyt maalauksissaan hiekkaa ja akryyliä saaden aikaan betonimaisia tauluja. Viidentenä suomalaisena on Olli Lyytikäinen, Elonkorjaajat-ryhmän taiteilija Helsingistä, joka on saanut polaroid-kameran kuvan elämään niistä valmistamissaan kollaaseissa.

Pariisin biennaali on kansainvälinen nuorten näyttely, joka pidetään nykyisin joka toinen vuosi. Viime vuonna Pariisissa oli mukana 120 taiteilijaa, joista suunnilleen puolet on edustettuina Tampereella. Näyttely on avoinna 27. helmikuuta asti, joten mikäli kaupunkiin osutte, löytyy suositeltavaa ajanvietettä ainakin Sara Hildénin museosta.

mika jonna

Vahva ranskalaispanos biennaalissa on leimaa-antava jo heti sisälle museoon tullessa. Päätysleimalla on Rolino Gaspar kiinnitellyt muovailuvahasommitelmiaan.

Denis Laget'in "J.E.M:n muistoksi" on näyttelyn aistikkaimpia maalauksia vihreine sävyineen.

Nuorten taiteilijoiden teoksista löytyy uskallusta ja oretta. Länsisaksalaisen Hartmut Neumannin maalaukset esim. ovat todellista värien ilotulitusta.

YLÄ-VUOKSI
26.1.1983